אף ימים הראויין לספירת סתירת זבה. בימי' דזבה דלעולם היא טהורה עד שתטפה שהרי כל ימיה ראויין לכך אלא תספור שבעה ותראה קוטרת הכל ומצאו הימים הכתיר ראויין לספירה והא דתניא [לעיל ט:] בימי נדה נדה היכא דלתמיל קושי מימי נדה אבל אתמיל בימי זיבה כל מה שיתריך הקושי טהורה: (לא) רעוד תורה אור

ארבעים וחמשים יום. קס"ל לגמרי מטהר לה ר"מ מזוב ומנדות: בימי נדה נדה. וה"ק ר"מ כמה הוא קשויה שלא תבא להתחייב נקרבן ולספירת נקיים ארבעים וחמשים יום ומיהו בכל הני ארבעים כי שלמי ימי זוב ומטו ימי נדות עמאה נדה וכי הדרי שלמי ז' ימי נדות ומטו ימי זוב טהורה: זבה גדולה. דאתה שלשה לעופין בתוך י"ח יום טהורה מספירת נקיים ומקרבן אבל לא דאתה אלא יום אחד נריכה לשמור יום כנגד יום דכי כתיב דמה דדרשינן [פ"ב] ולא מתמת ולד בזבה גדולה כתיב דכתיב בההוא קרא ימים רבים ואם משך קשויה יותר מאחד עשר יום שנכנסה לימים שרגילים לנדה עמאה: ימי וכל ימי זוב טומאתה וגו'. ומיניהו נפקא לן זבה קטנה בשילהי מכלתין [פב.] בשמעתא בתרייתא: קשיא לתרוייהו. דאמרי זבה גדולה וקטנה הוא דמטהר ולד אבל אם יתריך אחריהן עמה: בימי זיבה. נמר כדאית ליה ונמר כדאית ליה: יש מקשה. שהיא רואה: ק"נ יום. לעופין: ואין זבה עולה בהן. ולא שהיא מקשה כל ק"נ יום: כיצד ראתה ב' בלא עת. בלא עת נדתה הרי* י"א ימים שלאחר נדתה שהן ימי זיבה ואינה זבה עד שתראה בהן ג' לעופין ואם ראתה שנים בסופן כשתראה למחר הוי פתח של נדותה ואינו מצטרף לה לזיבה אלא תחלת נדה הוא וכל שבעה תהיה נדה הרי ט' ימים לעופין ושנים שלאחר הנדה שהן מן י"א של ימי זוב וכל כמה דלא חזיא ג' בימי זיבה לא הוא זבה הרי י"א לעופין וקשתה ממשים והיא תולה ואמרינן לעיל [מ:] בתולה ממשים הרי ס"א וכיום ס"א* ילדה נקבה ואפילו רואה כל שמונים אינה זבה ואחד ושמונים הוי תחילת נדה ואם תראה ז' הרי תאה ומ"ח ושנים שלאחר הנדה ותפסוק הרי ראתה ק"נ לעופין ואינה זבה אבל אם תראה יותר הוא זבה דהוו להו ג' לאחר הנדה: וחמשים שהולד מטהר. הכי ממשים של קושי לפני השמונים: א"כ. דקתשבח שמונים שלנקבה: ישמקשה לעולם. ואינה זבה כגון טובלת לי"ד של נקבה ומתעברת ונסוף שמונים שבעה לנדה ושנים לאחר הנדה ומקשה ממשים ואחרת ומפלת נקבה וכן לעולם: אמר להן. ר"מ מאי דעתייכו משום נפלים כדפרשינן: אין קושי לנפלים. אין הנפל מטהר קישויו ואנן בולד דאית ליה קושי קמיירינן: יש רואה. בלא קושי: קמ"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם. דאי לא אפשר

"אפי' ימים הראויין לספירת סתירת זבה תנן כמה הוא קשויה ר"מ אומר ארבעים וחמשים יום בשלמא לרב משכחת לה כרב אדא בר אהבה אלא ללוי קשיא אמר לך לוי מי קתני טהורה בכולן ביומי נדה נדה ביומי זיבה טהורה לישנא אחרינא אמרי א"ר לוי אין הולד מטהר אלא ימים הראויין להיות בהן זבה גדולה מ"ט [2]דמה ימים רבים כתיב [3] אבא שאול משמה דרב אמר אפילו ימים הראויין להיות בהן זבה קטנה מ"ט ימי וכל ימי הם כתיבי תנן כמה הוא קשויה ר"מ אומר אפי' ארבעים וחמשים יום קשיא לתרוייהו מי קתני טהורה בכולן קשתה ביומי נדתה נדה ביומי זיבתה טהורה תניא היא ר"מ אומר יש מקשה ק"נ יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה וחמשים שהולד מטהר ושמונים של נקבה ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה אמרו לו א"כ יש מקשה כל ימיה ואין זיבה עולה בהן אמר להן מאי דעתייכו משום נפלים [1]אין קושי לנפלים ת"ר יש רואה מאה יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה ושמונים של נקבה ושבעה נדה ושנים של אחר הנדה מאי קמ"ל לאפוקי ממ"ד *אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמ"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם: ר' יהודה אומר דיה וכו': תניא רבי יהודה אומר משום רבי טרפון דיה חדשה ויש בדבר להקל ולהחמיר כיצד קשתה שנים בסוף שמיני ואחר בתחלת תשיעי ואפילו בתחלת תשיעי ילדה הרי זו יולדת בזוב אבל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושתים בתחלת תשיעי ואפילו בסוף תשיעי ילדה אין זו יולדת בזוב אמר רב אדא בר אהבה ש"מ קסבר רבי יהודה שיפורא גרים אינו והא אמר שמואל אין אישה מתעברת ויולדת [2] אלא למאתים ושבעים ואחד יום או למאתים ושבעים ושנים יום [3]או למאתים ושבעים ושלשה הוא דאמר כחסידים הראשונים דתניא חסידים הראשונים לא היו משמשין מטותיהן אלא ברביעי בשבת שלא יבואו נשותיהן לידי

להיות בהן זבה גדולה. *רש"י פירש לאפוקי י' וי"ח דאינה ראויה להתחיל בהן זבה גדולה ור"ח פירש לאפוקי יום ראשון ויום שני של י"א דאינה ראויה עדיין להיות זבה גדולה אם לא תראה יום ג': מאי דעתיכו משום נפלים. פירש דבנלאו נפלים מינן לאשכוחי יוחר מק"נ כגון "יהודה וחזקיה ואחר סלק השני תספור שמונים לנקבה ושבעה ימים לנדה ושני ימים אחרי כן וי"ל דלא שכיח וא"ם והלא בלא קושי משכחת כל ימיה שלא תהא זבה כגון שהפילה אחר פ' לנקבה ח' לנדה וב' ימים אחר נדה ובשלמא בסמוך נבי יש רואה ק' ימים אימור דכתיב ולד מטהר אבל הכא מיירי בנפלים ויש טמר מדקאמר אין קושי לנפלים ויש טמר דלא מיירי ביולדת בלא קשוי: שיפורא. גרים. פירוש שופר שתוקפין בר"ח בקדוש החדש משיני של מיטורה ואם תאמר והיכי מוכח דחדש לבנה גרים דילמא חדש תשיעי של אחר ח' חדשים של שלשים יום להריונה גרים אפי' הוא מתחיל בחמלא חדש הלבנה וי"ל דאם כן הו"ל למימר דיה חדש אחרון אבל חדשה משמע חדש המבורר דהייט חדש הלבנה דלאו ש"מ אינה אחרון אבל חדשה דיולדת לתקופתים כדקתני אפילו בתחלת ט' ילדה ולוים אחד לא הוה קרי חדשה אבל אחדש לבנה קרי שפיר חדשה אפי' יום אחד (ט') אי נמי מסופא דבריתא מוכיח דע"כ חדש לבנה גרים דקתני אבל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושנים בתחלת תשיעי ואפי' ילדה בסוף ט' ט' והיאך יכולה לידע דקשתה שנים בט' אי לא דמיירי בחיוסה של לבנה דעכי דהיכא דילדה בסוף ט' יכולה לידע כגון שילדה לרע"ג ימים לשמוסה דלא מתחיל תשיעי אלא שלשים יום לפני לידתה דהזרע לא נקלט עד יום ג' לשמוסה דאי נקלט יום ראשון היתה יולדת לרע"א לשמוסה דאין הולד משתהה יותר *ולא קי"ל כרבה תוספאה דפרק הערל (יבמות דף סב:) מ"מ מדקאמר אפי' ילדה בסוף ט' משמע נמי שילדה בחמלא תשיעי ואז אי אפשר לדעת אם קשתה ב' ימים בט' בגמטוס דאי קשתה בר"מ וברמ"א וברמ"ב משמוסה שמא לא נקלט הזרע עד מחרת התשמים וא"כ לא קשתה אלא יום אחד בחדש ט' ואם קשתה ברמ"א ורמ"ב ורמ"ג שנקלט הזרע ביום התשמים א"כ ג' ימים קשתה בחדש ט' אלא ודאי שיפורא גרים וקראה דלרבי יהודה שיפורא דט' מדשיש גרים ואם נתעברה בסוף החדש יולדת בתחלת תשיעי דאי בעינן שמונה הרחשומים שלמים א"כ כי נתעברה בסוף החדש שיפורא דט' הוה ליה עשירי אא"כ נתעברה בתחלת החדש: והא

מוסף רש"י
לפתיחת הקבר. הרחם, בלא דם. דם לידה (לעיל כח.).

[לעיל כח. ה"ב]

[פ"ב הש"ס]

[לעיל כח. ה"ב]

תוספי הרא"ש
הראויין להיות בהן זבה גדולה. פר"ח לאפוקי עשירי וי"א דאין ראויין להתחיל בהן זבה גדולה לאחר יום ראשון ויום שני של י"א דאין ראויין להיות בהן זבה גדולה ולשון הראיין משמע כפירושו: מאי דעתייכו משום נפלים וכו'. והיאמה בלא נפלים נמי משכחת לה(נמי)אחר מק"ל ימים כגון יחודה וחזקיה שבשתתא ג' תרשים זה אחר זה וי"ל מילתא דלא שכיח הוא א"נ כשנתעברה תאומים לא קא מיירי: יש רואה ק' יום. ותיפוק כל ימיה משכחת לה דאחר שמונים של נקבה חמילה נקבה אחרת וי"ל דבהר ולד אייתי א"נ דיינו הא דפרך מאי קמ"ל דאי הדרש של ק' יום הוא משכחת לה אפי' מובא ולר' מאיר משכחת לה כל ימיה כח"נ אלא דר' מאיר לא אייתי אלא בלידת קשה: שיפורא קסבר ר' יהודה שיפורא גרים. שופר שתוקפין ביד בקידוש החדש דהדרש של עיבור הוא לפי הדרש הלבנה והיאמה דלמא דיה חדשה דקאמר ודינו ל' יום האחרונים שהוא חדש תשיעי לעיבורה וי"ל דא"כ ה"ל למימר דיה חדש אחרון אבל חדשה משמע חדש המבורר דהייטו חדש הלבנה וקאי (ש"ם) אסתגי' כמו אברייתא אלא שנקבע בתלמוד אחר הברייתא א"נ משום דברייתא מוכחא דיולדת לתקופתים מדקתני אפי' בתחלת תשיעי ילדה ולא מיקרי חדש לענין חדש העיבור כיון דאין בו אלא יום אחד ולא שייך עליה למימר כמחניתין דיה חדשה. ונראה דלר' יהודה דבחדש ראשון של עיבור נמי שיפורא גרים ואם עיברה ביום אחרון של אדר יולדת בתחלת חדש השון כדקתני סוף ח' ותחלת ט' משמע דמלתא דפסיקא הוא דאי אמרת דבעינא ה' חדשים הראשוני שליטי' א"כ לא משכחת לה דשיפורא דט' גרים אלא א"כ נתעברה בתחלת החדש וא"כ לר' יהודה משכחת לה דאשה יולדת (לה') [לו'] חדשים וב' ימים: והאמר שמואל אין אשה מתעברת כו'. לא הוה מצי למימר דר' יהודה אירי בנפלים מדנקט שמיני ותשיעי ולא נקט שלישי ורביעי אמר

נלא נמצא זה בפירש"י שלפנינו

נז א עי' כמ"מ פיז מהל' איסורי ביאה פ"ל ה':

[לעיל כא.]

נח ב מיי' שם הל"י ב ופיי' כמ"מ:
נט ג מיי' שם הל"ח:

תוספות הרב"ח
(לא) רש"י ד"ה עד אלבעי:

גליון הש"ס
גמ' לא לפתחים וסכנים ושאנם. בירושלמי ס' המולן אי לא לרע"ד ות' ביפס מרלה שם: תוס' ד"ה שיפורא וכו' דלא קיל כרבה תוספאה. ע' לעיל כז ס"ל תוס' ד"ה אלא:

תורות מהר"ב רשבורג
א) גמ' אבל אמר שמואל מפסיק דרב אמר. כ"ב כ' בסס"ד ד' קמא ע"ד לא ידעתי מי סות ולפנ"ד ל"ל אבל שמואל מפסיק דרבי. ופי' פסחים דף לד ע"ח ולאבל שמואל גבל של בית רבי היה: ב) שם אלא לפתחים וכו'. כ"ב עי' תוספות שבי:

נ"ל מאמר הגמ' אמר לה לאפוקי עשירי ורביעי דלא מיירי בהו אלא בלא נפלים ולא מיירי בנפלים ויש טמר דלא מיירי ביולדת בלא קשוי: שיפורא. גרים. פירוש שופר שתוקפין בר"ח בקדוש החדש משיני של מיטורה ואם תאמר והיכי מוכח דחדש לבנה גרים דילמא חדש תשיעי של אחר ח' חדשים של שלשים יום להריונה גרים אפי' הוא מתחיל בחמלא חדש הלבנה וי"ל דאם הו"ל למימר דיה חדש אחרון אבל חדשה משמע חדש המבורר דהייט חדש הלבנה וקאי ח"ל דאם כן הו"ל למימר דיה חדשה אבל חדשה דיולדת לתקופתים כדקתני אפילו בתחלת ט' ילדה ולוים אחד לא הוה קרי חדשה אבל אחדש לבנה קרי שפיר חדשה אפי' יום אחד (ט') אי נמי מסופא דבריתא מוכיח דע"כ חדש לבנה גרים דקתני אבל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושנים בתחלת תשיעי ואפי' ילדה בסוף ט' ט' והיאך יכולה לידע דקשתה שנים בט' אי לא דמיירי בחיוסה של לבנה דעכי דהיכא דילדה בסוף ט' יכולה לידע כגון שילדה לרע"ג ימים לשמוסה דלא מתחיל תשיעי אלא שלשים יום לפני לידתה דהזרע לא נקלט עד יום ג' לשמוסה דאי נקלט יום ראשון היתה יולדת לרע"א לשמוסה דאין הולד משתהה יותר *ולא קי"ל כרבה תוספאה דפרק הערל (יבמות דף סב:) מ"מ מדקאמר אפי' ילדה בסוף ט' משמע נמי שילדה בחמלא תשיעי ואז אי אפשר לדעת אם קשתה ב' ימים בט' בגמטוס דאי קשתה בר"מ וברמ"א וברמ"ב משמוסה שמא לא נקלט הזרע עד מחרת התשמים וא"כ לא קשתה אלא יום אחד בחדש ט' ואם קשתה ברמ"א ורמ"ב ורמ"ג שנקלט הזרע ביום התשמים א"כ ג' ימים קשתה בחדש ט' אלא ודאי שיפורא גרים וקראה דלרבי יהודה שיפורא דט' מדשיש גרים ואם נתעברה בסוף החדש יולדת בתחלת תשיעי דאי בעינן שמונה הרחשומים שלמים א"כ כי נתעברה בסוף החדש שיפורא דט' הוה ליה עשירי אא"כ נתעברה בתחלת החדש: והא

אמר אמר לה אמר שנים שלאחר הנדה דהוה ליה יום לידה שלישי ואי הוא חזיא קודם לידה בפתיחת הקבר הרי היא זבה הואיל ובלא קושי לאחר: להקל ולהחמיר. פעמים שאינו מטהר כלום פעמים שהוא מטהר חדש ויום אחד: הרי זו יולדת בזוב. הואיל ורוב דבה בשמיני הואי שאין הולד מטהר שדינן חד יומא בתר תרין והרי היא זבה: ואפי' בסוף תשיעי ילדה. ואע"ג דתשיעי כולו בשופי חוץ משני ימים אין זו יולדת בזוב בלבד שלא תראה דם בימי השופי ולא אמרינן כיון דשופי סמוך לנידה נטמאתה בדם הקושי דקסבר ר' יהודה שיפורא גרים כלומר החדש של תשיעי גורמת לידת הולד דמכי עייל הוה אילכך כל הדמים שרואה בו נקושי אינו אלא מחמת הולד אע"ג דאיכא שופי בתריהו ואפי' בתחלת תשיעי הוי מחמת ולד דקסבר יולדת לט' יולדת למקוטעין: שיפורא. שופר שתוקפין בו ב"ד בקדוש החדש: או למאתים ושבעים ואחד. דהוו להו ט' חדשים שלמים של שלשים ויום ראשון של עשירי יולדת: או לרע"ב. כלומר אם לא קלט הזרע יום ראשון קולט בשני ומיום קליטתו הוי התחלת העיבור: או לרע"ג. אם לא קלט בשני קולט בשלישי אבל אם לא קלט בשלישי שוב אינו קולט דקי"ל דעד שלישי הוי ראוי להזריע מכאן ואילך מסרית במסכת שבת (דף פו.) נפולטת שכבת זרע ביום השלישי בפרק ר' עקיבא. אלמא לא ילדה למקוטעין: [הוא]. שמואל דאמר כחסידים: לידי

1 נפ"ל: ימי.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com